

Zvende nye Viser.

Den første:

**Et godt Raad for aldrende
Piger.**

Den anden:

Lauskjærringens Sorgesang.

Af en ny men ubekjendt Forfatter.

Et godt Raad for aldrende Piger.

1.

Et Ord jeg nu agter at tale til Eder,
I Piger, som frygte for Ugløimt at bli.
Om Frieren kommer, om Paul eller Peder
Forlanger jers Haand, om I bli'r ham ei fri:
Da siig ham kun Nei, dersom han elsker Wiin;
Jeg Ugløimt faaer være, jeg bli'r ikke din.

2.

Dg kommer en Niig, som har Guld, Sølv og Penge,
Men ikke har Tæf og forstandige Ord,
Da siig ham kun Nei, om han end tigger længe,
Ja om han end byder Dig Himmel paa Jord.
Thi tro mig, han giver dig ikke sliig Hæld,
Som Tæfkelighed gjør Dig glad under Fæld.

3.

Dg kommer en Bakker paa Kind og om Munden,
Men ikke i Hjertet er ædel og from,
Da siig ham kun Nei, vis ham ned til Afgrunden.
Hans Skjønhed den ligner et Eggeskål tom.
Hvad gavner Dig Skallet, naar Blommen er ædt?
Det bliver en mager, en usaltet Net.

V box 4:108

4.
Vel bliver det tungt for Dig Ugløimt at være,
O sorgende Pige! men det hjælper ei;
Thi derfor Du godt kan beholde Din Ære;
Og lykkelig kan Du da vandre Din Vej.
Men faaer Du en Dranker, en Dnd eller Feig,
Da faaer Du en giftig, en smitsom Suurdeig.

5.
Dog haaber jeg Skæbnen snart byder Dig Lykke
Og giver Dig Frier med Hoved og Sjel,
Et Ydre som falder ret godt i det Lykke.
Og da skal Du see, at Du handlede vel,
Idet Du for godt Naad tog mine faa Ord;
Og Lykken skal smile til Dig her paa Jord.

6.
Vær derfor forsigtig, Du aldrende Pige;
Du gjøre ei noget fortvivlende Stridt,
Om efter at giftes Du noksom mon hige!
Thi Tiderne ofte forandre sig blidt.
Til Tiden den kommer, hold taalmodig ud,
Saa skal man snart see Dig som søvlkronet Brud.

7.
Og da vil jeg atter fremmøde med Glæde,
Mens Musikken lyder, og synge et Qvad
Til Ære for Bruden, og saa tage Sæde
Bed Brudparrets Side, og nyde lidt Mad,
Da Hurra vi skreige, da klinkte vi Skaal
For den gamle Pige, som naaet har sit Maal.

Tauskjærringens Sorgesang.

Mel. Den Gang jeg drog affed.

1.
:|: U sorgeligt er det, :|:
At vandre ene her,
Ja, at vandre ene her!

Det tungt vel være kan
At leve uden Mand,
Ja om man endog levede i selve Fredens Land.
Hvorlænge skal jeg vente, hvorlænge skal jeg gaae
Saa forrigfuld en Jente og ei mit Dnske naae?
Det seer jo præcis ud,
Som om alt Haab er slut
O ja, o ja, o ja!!!

2.
:|: Med Dine fuld af Graad, :|:
Jeg veed nu intet Naad,
Nei, jeg veed nu intet Naad!
Og selv at ville fri,
Det er nu og forbi;

Thi see, nu er tilendebragt det bedste af min Tid:
En Alder har jeg naaet af over femti Aar,
Er halt og skjæv og kroget; og lysnet er mit Haar;
Og derfor at faae Mand,
Jeg meer ei vente kan.
O ja, o ja, o ja!!!

3.
:|: Jeg var en Taabegaas :|:
At jeg slog Dør ilaas,
Ja, at jeg slog Dør ilaas,
Dengang der kom en Fin,
Som vilde til mig ind;

Thi har jeg havt ham nu, saa har jeg været glad i Sind.
Saa lidet kan man vide, mens uforsøgt man er!
Af Sorg nu maa jeg lide; thi Ungkarl jeg ei seer,
Som lindre vil min Nød
Og sove i mit Skjød.
O ja, o ja, o ja!!!

4.
:|: Nu kommer der vel bist :|:
En skaldet Gubbe bist,
Ja en skaldet Gubbe bist.
Til ham jeg frie nu kan.
„Kom hid Du gamle Mand“,

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

mm 0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

Hun streg: „Er Du ei gift, jeg da vil have Dig til Mand“.
Den gamle Sturken sagde: „Tør Graaden af Din Kind,
Du maa ei mere sørge, Du skal nu blive min“.

Hun fløi af Krogen op
Dg sprang i fuld Gallop.
Hurra, Hurra, Hurra!!!

Til den første Wise:

Tab. 1, a	}	Lento. (mageligt)						
5 = 1								
3.		5	1 1 (1 3)	5 6 7	6 7 1	6 5 4	3 1 1	
		2 3 1	7 1 6	5 0 :	3 4 2 7	1 5 3	4 4 3	2 0 5
		1 5 1	3 1 2	3 4 2	1 0			